

IN GODS HOGE WONING

door

JUSTUS VERMEER

JUSTUS VERMEER

Van mr. dr. Justus Vermeer is niet zoveel bekend. Het Biografisch Lexicon (deel 3, pg. 371) geeft de volgende gegevens.

Justus Vermeer werd te Utrecht geboren in 1696, als zoon van Cornelis Vermeer, doctor in de geneeskunde, en Johanna Margaretha Vreelant. Justus studeerde rechten te Utrecht en promoveerde in 1718. Daarna was hij boekhouder aldaar. Hij was niet gehuwd.

Justus Vermeer is opgegroeid in de sfeer van de gezelschappen. De afgezette ds. Jacobus Koelman ging wekelijks voor in het huis van zijn grootmoeder en moeder. Vermeer is zelf later ouderling geworden in de gemeente te Utrecht van de toen nog geheuten Nederlandse Gereformeerde Kerk. Van de kerkenraad kreeg hij toestemming om als oefenaar voor te gaan in de kerkdiensten. Verschillende van die oefeningen werden na zijn dood op 11 mei 1745 uitgegeven door zijn moeder en zijn zuster Aletta. Weldra werden deze oefeningen gevolgd door verhandelingen over de Heidelbergse Catechismus. De oefeningen bleven ondanks de moeilijk leesbare stijl geliefd bij zijn voetiaanse geestverwanten.

De volgende preek is genomen uit "Verzameling van eenige oefeningen", behelzende uitgelezen verhandelingen over verscheiden plaatsen van het Oude en Nieuwe Testament, gedaan bij verschillende gelegenheden voornamelijk op Avondmaalstijden en bededagen, deel 2, uitgegeven bij D. Donner te Leiden, z.j. Ze werd gehouden ter voorbereiding op de biddag. De preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

.....

IN GODS HOGE WONING

door

JUSTUS VERMEER

*“De eeuwige God zij u een woning”.
Deuteronomium 33:27a*

Mozes, de grote man Gods en leider van Israël, was erop gebrand om Israël zelf in het beloofde land te brengen. Hij wilde het heil van de Heere ook in Kanaän zien en God daarvoor grootmaken. Hij bidt: “Heere, HEERE! Gij hebt begonnen Uw knecht te tonen Uw grootheid en Uw sterke hand; want wat god is er in de hemel en op de aarde die doen kan naar Uw werken en naar Uw mogendheden! Laat mij toch overtrekken en dat goede land bezien, dat aan gene zijde van de Jordaan is, dat goede gebergte en de Libanon! Doch de HEERE vertoornde Zich zeer om uwentwil over mij, en hoorde niet naar mij; maar de HEERE zeide tot mij: Het zij u genoeg; spreek niet meer tot Mij van deze zaak. Klim op de hoogte van Pisga en hef uw ogen op naar het westen, en naar het noorden, en naar het zuiden, en naar het oosten, en zie toe met uw ogen; want gij zult over deze Jordaan niet gaan. Gebied dan Jozua, en versterk hem en bekrachtig hem; want hij zal voor het aangezicht van dit volk heen overgaan en zal hun dat land, dat gij zien zult, doen erven”, Deut. 3:24-28.

Hierna gaat Mozes zijn werk gewillig afmaken. Hij buigt ervoor dat nu het goede Woord van God in vervulling zal gaan aan hem en aan Israël. In de hoofdstukken 31 tot 33 vertelt hij eerst aan Israël wat zich tussen de Heere en hem heeft afgespeeld. Hij stelt Jozua in het ambt. De Heere gaf hieraan Zijn goedkeuring door te verschijnen aan Mozes en Jozua in de tent der samenkomst (Deut. 31:7-15). Ten slotte geeft hij de bevelen van God door aan het volk voor hij gaat sterven. Hij brengt hen onder ogen hoeveel grote dingen God voor hen heeft gedaan, maar ook hun afschuwelijke misdaden en hun opstand tegen de Heere en tegen Mozes. Hij doet dat in de vorm van een lied, dat hij aan het volk leert. Hij geeft het lied aan de Leviëten die het naast de ark moeten leggen, tot een getuigenis tegen het volk (Deut. 31:16-29).

Mozes beschrijft dit lied zelf (Deut. 32:1-43), dat hij met klem en veel vermaning uitspreekt (vers 44-47). Hierna geeft de Heere Zijn laatste bevel aan Mozes, Zijn knecht. Hij moet de berg Nebo beklimmen, op de hoogte van Pisga, om het beloofde land te bekijken en om daar te sterven (v. 48-52). Maar voordat Mozes van de aarde heengaat (Deut. 34) is zijn hart vol van zegeningen voor Israël (Deut. 33).

De inleiding van hoofdstuk 33 is waarschijnlijk niet door Mozes zelf geschreven. Er staat een getuigenis in over de genadige hand van God over Mozes en Israël, die dit grote volk steeds heeft ervaren (vers 1-5). Daarna komen Mozes' zegenende woorden. Hij gaat van stam tot stam en spreekt een zegen uit naar ieders toestand. Dan voorzegt hij wat iedere stam in de toekomst zal overkomen (vers 6-25). Vervolgens openbaart hij aan Jeschurun, aan heel Israël, zijn geloof en vertrouwen in de Heere dat hij had voor al de twaalf stammen. Hij wordt als het ware weggevoerd in de Geest, vol zegeningen en

gebedsverhoringen van God voor dit grote volk (vers 26-29). Eerst spreekt hij over de oneindige grootheid en almacht van God die hun ten goede komt. Dat doet hij om hun hart brandend te maken, zodat ze gelovig naar de erfenis zullen uitzien. Zo spreekt hij het volk voor de laatste keer toe. Zijn mond loopt over van gelovige zegeningen over die hele menigte mensen (vers 27). Ten slotte wordt dezelfde Geest Die het gebed in zijn hart gelegd heeft, ook een Geest van dankzegging. Mozes staat hier door de Geest als een man die de begeerde zaak al heeft gekregen, als een boom des levens. In de Heere zag hij Israëls heil, hun redding en verlossing al vooruit, door de verrekijker van het geloof. Dat zag hij dwars door mist en donkere wolken heen. Zo verhoogt hij God op een hemelse manier (vers 28-29).

In vers 27 lezen we de laatste zegeningen van Mozes die hij door het geloof tot alle Israëlieten sprak. Eén daarvan is: 'De eeuwige God zij u een woning'. Deze wens staat in de tekst waarover we in deze tijd (rond biddag) willen spreken.

We vinden twee hoofdzaken:

1. Mozes *ziet op* naar de hoge God om een boodschap die hij aan het volk kan geven in een tijd van benauwdheid. Hij ziet op naar boven en verwacht alles van *de eeuwige God*.
2. De zegen waarom Mozes heeft gebeden: *Hij zij u een Woning*.

1.

Mozes noemt hier *de eeuwige God*. Hij bedoelt hiermee de drie-enige God. Het zalige, geestelijke Wezen met Zijn volmaakte eigenschappen. Hij is het waard dat elke knie zich voor Hem buigen zal. U kunt Hem alleen naderen in Zijn Zoon. Hij zegt tot Zijn volk: Als u tot Mijn Vader gaat, noem dan Mijn Naam.

Hij is de volmaakte Sterke. Hij is de God van de eed en van het Verbond, Die trouw blijft tot in eeuwigheid. Alleen in gemeenschap met Hem is allerlei geestelijk en tijdelijk heil te verwachten voor een mens, voor een volk.

Mozes noemt het woord 'eeuwig' erbij. Hij zegt: de eeuwige God. Hij wordt ingeleid in het eeuwige van God. Hij beseft dat de Heere de God van de eeuwigheid is.

Het Woord 'eeuwig' betekent zoiets als 'vanouds'. Er is geen woord te bedenken dat het eeuwige van God beter kan omschrijven. Daarom hebben de Hebreeën de eeuwigheid altijd omschreven als iets dat niet letterlijk kan beschreven worden. Ze hebben die omschrijving ontleend aan dingen die vanouds geweest zijn. We lezen bijvoorbeeld in Psalm 55:20: God zal horen en zal hen plagen, als Die vanouds zit.

We bedoelen met de eeuwigheid die eigenschap van God, waardoor de Heere alle volmaakte zaken ver te boven gaat. Daarom is Hij onbegrijpelijk en niet na te rekenen in de wegen die Hij gaat met Zijn volk. Dit is nu de Heere God, Die de hemel en de aarde geschapen heeft.

We kunnen ook nog opmerken waarom Mozes hier geen andere eigenschappen van God noemt dan Zijn eeuwigheid. Dat is omdat alle eigenschappen van God in Zijn eeuwigheid liggen opgesloten. De eeuwigheid is de ziel van Gods deugden. Hij draagt eeuwig zorg en voorzorg voor Zijn volk.

Nu letten we op Mozes' houding. We zien nu pas de reden waarom Mozes zich voor Israël tot de eeuwige God keert.

Israël zal in het nauw gedreven worden en de Heere zal al Zijn beloften aan hen gaan vervullen. God moet nu werken. De Jordaan ligt voor hen. Als ze het land eenmaal binnengaan, kunnen ze niet meer terug. Er zijn daar sterke steden en ieder die ze tegenkomen, zal hun vijand zijn: Amalekieten, kinderen van Enak, waarover de verspieders hebben gesproken. Het komt nu aan op hun leven.

Mozes kent het volk Israël en weet wel wat er in hun hart omgaat als er tegenslagen komen. Wat heeft hij te stellen gehad met hun gemopper. Er zijn zulke afgodische volken in Kanaän, en Israël heeft zo'n afgodisch hart, waardoor ze erg in verzoeking zullen komen om God tot toorn te verwekken door afgoderij. Dat geeft Mozes veel zorgen. Het valt Mozes ook zwaar dat hij van het volk zal scheiden. De Heere heeft Mozes duidelijk gebruikt als leider en beschermer van dit volk. Nu zal Mozes dat grote en ellendige, maar ook zijn geliefde volk, aan een ander moeten overdragen. De godvrezende Jozua zal het volk over de Jordaan en verder leiden. De hand van de Heere zal ook met hem zijn, maar toch zoekt Mozes het heil voor Israël bij de Heere Zelf.

We zien nu op Mozes' innerlijke houding. Vanwege de last op zijn hart en de liefde tot dit volk, kijkt deze man van God naar Boven. Hij verwacht een boodschap van de eeuwige God in zijn hart voor dit arme volk.

Mozes brengt hun ellendige harten aan de voeten van de Messias. Daar legt hij, voor de eeuwige God neer, de gevaren, de afgodische harten, de onwil om in de goede wegen met God te gaan, de dwaasheid, de vijanden en de diepe onmacht van het volk. Ook belijdt hij dat ze er niet beter op zullen worden.

Daarna neemt hij de eeuwige God op Zijn eeuwige Woord en belofte. De Heere heeft grote beloften aan hen gedaan, en in Zijn waarheid is Hij ook eeuwig.

God had aan Abraham, Izak en Jakob beloofd bij de sluiting van het genadeverbond, dat Hij de God van hun zaad zou zijn en hun dat goede land zou geven (Gen. 17:26 en 28). God had ook grote dingen aan Mozes beloofd, toen de Heere hem aanstelde tot leider van dat grote volk. De Heere zou hen niet verlaten. Hij zou hun het land Kanaän geven als een erfenis en al hun vijanden vernietigen, hoe sterk die ook waren (Gen. 28:13).

Ook had de Heere grote beloften gegeven aan Israël zelf bij het oprichten van het verbond op Sinaï (Ex. 19). Daarin had de Heere eisen gesteld, die ze zonder de hulp van Hem nooit trouw zouden nakomen. Hierop was dan ook niets te verwachten dan overtreding op overtreding.

Daarom probeert Mozes, uit gevoel van eigen onwaardigheid en die van het volk, voor hen tot het hart van God door te dringen. Hij wil daar opnieuw gesterkt worden met Gods beloften. Hij hoopt voor hen in zijn hart weer een boodschap te krijgen waarmee hij hen kan versterken, voordat hij bij hen vandaan gaat. Hij pleit voor hen in nederigheid aan de voeten van het Lam, Dat geslacht is van voor de grondlegging van de wereld. Het is alsof hij zegt: het is me niet om het even door wie zij beschermd worden. U weet wat voor een volk zij zijn en wat voor een hart zij hebben en hoe zij zich gedragen zouden, al voor U Uw beloften deed en voordat U hen aannam bij de berg Sinaï. Mozes grijpt God aan omdat Hij een grote en eeuwige God is. Hij gelooft God op Zijn Woord. Hij zucht niet alleen om de tegenwoordigheid van de Heere, maar het gaat hem om Zijn genadige beloften aan Israël.

Waar was het hem om te doen? We lezen het in Ex. 33: "Heere, indien Uw aangezicht niet mee zal gaan, doe ons van hier niet optrekken". Wat lag dat volk hem nauw op het hart tot zijn einde toe.

U kunt uit het voorgaande zien hoe gelukkig een land en volk zijn die zo'n leider en zo'n voorbidder hebben als Mozes was. Iemand die niet alleen het materiële welzijn van het volk op het oog heeft, maar ook hun geestelijke welzijn op het hart draagt. Iemand, die in staat is om voor een zondig en oproerig volk bij God tussen te treden en die door genade een hemelse belofte weet te krijgen, aan de voeten van de Heere Jezus. Kijk eens wat hij kreeg?

2.

De zegen waarom Mozes heeft gebeden: *Hij zij u een Woning*. Mozes zegt dus: de eeuwige God zij u een woning.

We letten eerst op de kracht van deze uitdrukking. Sommigen lezen het zo: Zijn woning is boven, 'vanouds' (Ps. 113:5 en 115:3). Zo wordt het woord 'eeuwige' vaak uitgedrukt. De betekenis van de zegen is dan: de woningen van God in de hemel, zijn ook uw woningen. Hoe het gaat in de wereld maakt niet veel uit. Als u maar daar komt, dat is uw thuis. Anderen zien het zo: uw woning, Israël, is vanouds. Dan zou de betekenis van de zegen zijn: God bewaart u al 'vanouds', vanaf het begin dat God u aannam. Maar het eenvoudigste is de verklaring dat de Heere, de eeuwige God, voor Zijn volk een Toevlucht zal zijn. Woning betekent dan 'Schuilplaats'. We kunnen ook denken aan een hut in het open veld waarin arbeiders bescherming zochten tegen hitte en kou. In die betekenis zegt David in Psalm 27: Hij versteekt mij in Zijn hut in de dag des kwaads, Hij verborgt mij in het verborgene van Zijn tent.

We letten nu op wat het inhoudt, dat de eeuwige God voor Israël een woning zij. Mozes bedoelt hiermee dat de tegenwoordigheid van de eeuwige God in genade bij Israël mag blijven. Dat Hij onder hen woont in Zijn gunst. Alle bijzondere genade, geestelijke gaven en lichamelijke voorspoed hangen af van Gods gunstige oog op het volk. Vóór Mozes zich aan God overgaf om de leider van Israël te worden, gaf hij al te kennen hoe belangrijk dit voor hem was. De Heere zei toen tegen hem: Moet dan Mijn aangezicht met u mee gaan, om u gerust te stellen? (Ex. 33:14).

In het bijzonder verstaat Mozes onder deze uitspraak dat de Heere God Zijn onveranderlijke gunst en bescherming laat blijken aan Zijn gelovig volk in de Messias. En dat Hij Zijn bewaring en goedheid over heel Israël laat blijken, vanwege Zijn Verbond. Als gevolg daarvan zou Israël zelf krachtig ondervinden waartoe zo'n zeer sterke en onoverwinnelijke woning voor iemand nuttig is.

Hoe wil God een Woning zijn voor een volk of een mens?

Een eigen woning dient iemand tot rust. Ook al heeft hij een zwervend leven, dan heeft hij toch een thuisbasis. Het is toch zo anders als een mens als een zwerver rondloopt en niet weet waar hij heen moet en of hij ergens ontvangen wordt. Dan wil de eeuwige God Zelf Zich tot een thuis geven voor Zijn volk, met het doel dat zij in al het zwerven door de vijand, het oog op Hem zouden houden. Het geeft rust en moed om een woning in het oog te hebben. Zo ook hier. Hoe het met Gods kinderen ook gaat, de belofte uit Jesaja 32:18 behoort hun toe: Mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen en in welver-

zekerde woningen en in stille geruste plaatsen. Hierdoor komt het dat zij in alle verdrievigjarige ervaringen zeggen: er is evenwel een God in Israël. Of, zoals David zegt in Psalm 9:10: De HEERE zal een Hoog Vertrek zijn, in tijden van benauwdheid'.

Zoals een woning bescherming biedt tegen weer en wind, koude en hitte, zo zal de eeuwige God een Toevlucht zijn voor Zijn volk. Maar dan ook de eerste Toevlucht. Niet dat zij eerst hun toevlucht nemen tot de middelen, tot wagens, paarden of bondgenoten en achteraf praten over de hulp van de eeuwige God. Maar ze moeten in de eerste plaats alleen tot God vluchten en daarna, uit gehoorzaamheid aan de Heere, trouw de middelen als middel gebruiken. Eerst vluchten naar die Woning is het hele werk van het geloof, het vertrouwen op de Heere. Dat is duidelijk het eerste wat moet gebeuren, niet achteraf. David zegt in Psalm 91: Ik zal tot de HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burcht, mijn God op Wie ik vertrouw. Dat lag het eerst in zijn hart. Dan mogen er geestelijke en lichamelijke onweersbuien komen. Al zijn de problemen nog zo groot, God is een Toevlucht voor ons van geslacht tot geslacht (Ps. 90).

Een stevige woning beschermt tegen allerlei gevaren en vijanden. Zo wil de eeuwige God in tijden van benauwdheid Zijn volk tot kracht en veiligheid zijn. Salomo zegt in Spreuken 18: De Naam des HEEREN is een Sterke Toren; de rechtvaardige zal daarheen lopen en in een Hoog Vertrek gesteld worden. Dit vormt een tegenstelling tot de aardse sterke steden, schansen, wallen en burchten die beklommen en verwoest kunnen worden. Dit heeft Israël ook echt ondervonden. Wat is het daarom veilig om in deze Sterkte te zijn, al veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen verzet in het hart van de zeeën (Ps. 46:3). Maar iemand die op de eeuwige God vertrouwt, hoeft niet bang te zijn. De Heere is zijn Sterkte, krachtig bevonden in tijden van benauwdheid. David zegt (2 Sam. 22:2-3a): de HEERE is mij mijn Steenrots en mijn Burg en mijn Uithelper. God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn van mijn heil, mijn hoog Vertrek en mijn Toevlucht.

Een woning dient ook ter verkoeling tegen de brandende, stekende zon en andere ongemakken. Zo wil de eeuwige God Zich tot een Woning geven om in benauwde tijden gemeenschap te hebben met Zijn hartsvrienden. Hij wil dat Zijn kinderen, tegen de hitte van verdrukking, daar in Zijn schaduw zullen zitten, in Zijn gemeenschap. Zodat zij met hun broeders en zusters in die gemeenschap op aarde zullen spreken tot versterking en bemoediging in de Heere. Met de bedoeling beschutting te vinden tegen de oordelen van God, die er buiten die Woning zijn op aarde. En daarvoor de Heere te verhogen. Zo is deze woning als een binnenkamer, waarin God Zijn volk bewaart en werkzaam maakt, totdat de gramschap overgaat (Jes. 26:20). We lezen over de dochters van Sion (Jes. 4:4-6), nadat de Heere van hen de drek afgewassen zal hebben en er verandering over het volk gekomen zal zijn, door de Geest des oordeels en der uitbranding. En dat God Zelf over haar een wolk en een vuurkolom ter beschutting en leiding zal scheppen, en dat Hij een Hut zal zijn tot een schaduw overdag tegen de hitte, en tot een toevlucht en een verbergingsplaats tegen de vloed en tegen de regen.

Vanuit een hoge woning of boven vanaf een toren kun je de dingen beneden je goed zien. Om de heerlijkste dingen van beneden klein te achten, zo wil de eeuwige God zo'n

Hoog Vertrek zijn voor Zijn volk om in Zijn gemeenschap en bij Zijn licht alle dingen van deze wereld klein te achten.

Maar wat alle aardse woningen overtreft: God wil een Woning zijn voor al Zijn volk en voor elk van Zijn kinderen in het bijzonder. Namelijk een eeuwige, eigen Woning. Dat eigendom kan nooit worden betwist, wie er ook tegen in opstand komt. Die Woning is zo sterk dat hij nooit beschadigd of overwonnen kan worden. In deze Woning zat de profeet Elisa met zijn jongen (2 Kon. 6:13-17). De koning van Assyrië stuurde een groot leger op hem af en Elisa zat op zijn gemak in Dothan. De Heere opende op het gebed van de profeet de ogen van de jongen, die erg bang was. Hij zag toen ook waar hij was en wie er om hem heen was. Toen werd hij ook rustig. Zo zijn er grote beloften voor onze dagen gedaan o.a. in Jes. 26:1-4: Te dien dage zal dit lied gezongen worden in het land van Juda: Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren en voorschansen. Doet de poorten open, dat het rechtvaardige volk daarin ga, dat de getrouwheden bewaart. Het is een bevestigd voornemen, Gij zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd. Vertrouwt op de HEERE tot in eeuwigheid; want in de Heere HEERE is een eeuwige rotssteen.

We letten nu nog op de zegenwens die Mozes het volk toebidt: De eeuwige God zij u een woning. Wat wenst de man Gods met deze zegenwens toe?

Dat Israël afziet van alle leugens, ja, dat Israël weerhouden wordt om de toevlucht tot de leugen te nemen en zich te verbergen onder bedrog. Dat het volk afziet van alle vertrouwen op prinses, op mensen bij wie geen heil is (Ps. 146:3) en dat ze de redding niet alleen van bondgenoten verwachten. God de Rotssteen is een jaloers God en Hij duldt niet dat Zijn eer aan een ander wordt gegeven. Ze hadden daarvan de pijn gevoeld na hun verblijf aan de Sinäi.

Hij wenst de Israëlieten dus toe dat de eeuwige God Zich steeds openstelt voor hen, in al hun zware omstandigheden, als hun Toevlucht, Sterkte, Veiligheid en Rust. Het komt er nu op aan dat Israël daarom alleen op Hem ziet en dus alleen zijn hoop op God stelt. De God Die goed is, een Sterkte voor Zijn volk in de dag van benauwdheid (Nah. 1:7). Mozes wenst ook dat onbekeerden die buiten deze sterke Woning rondzwerven, geen rust vinden maar dat ze deze veilige Woning met haast zoeken; dat ze de Messias zoeken als de enige Deur, om door Hem naar binnen te gaan (Joh. 10:7) om voor eeuwig geborgen te zijn. Zo kunnen ze moedig alle macht van de vijanden overwinnen, terwijl ze zelf bewaard worden. Volgens Jes. 32:19 zal het buiten deze woonplaats van vrede, buiten deze vaste woning, buiten deze stille en geruste plaats, vreselijk hagelen. Gods verschrikkelijke oordelen zullen daar neervallen.

Daarnaast wenst Mozes dat Gods kinderen de sleutel van hun woning goed bewaren. Dat ze met hun hart dicht bij de Heere blijven, zodat de Messias, als de Deur, voor hen open blijft. Wat kan een gelovige toch gemakkelijk de sleutel van zijn geloof verliezen. Het lijkt dan alsof hij hem is kwijtgeraakt. Hij zoekt de Deur, maar vindt Hem niet. Mijn Liefste zocht ik, maar ik vond Hem niet (Hoogl. 5:6).

Verder wenst hij dat Gods volk ernaar zal staan om steeds afhankelijk te leven, door dicht bij de overste Leidsman te blijven, zodat ze op elk moment naar binnen en naar boven kunnen vluchten. Door zo toevlucht te nemen wordt het volk bewaard en versterkt. David zegt in Psalm 71: Heere, wees mij tot een Rotssteen om daarin te wonen,

om gedurig daarin te gaan. Dat is steeds schuilen bij de Heere om geborgen te zijn in Hem.

Als God Zijn aangezicht verbergt voor Zijn kinderen, vanwege hun zonden, zien zij de Woning niet meer. Mozes zegt met deze wens dat het volk door vasten en bidden snel terug moet keren om de Woning weer te vinden. Als de Bruidegom is weggegaan is het tijd om te vasten en te bidden. Jezus zegt nadrukkelijk in Matth. 9:15 dat die dagen dichtbij waren. Zo dienden de biddagen uit die tijd tot dezelfde doelen als die in de tijd van het Nieuwe Testament.

Ten slotte wil Mozes zeggen: o, mijn volk, ik hoop dat de eeuwige God Zichzelf openbaren zal, en u zal leren Hem te zoeken. Hij beware u dicht bij Hem, achter Hem. Ik wens dat God u ertoe brengt om te zoeken wat u niet heeft en te behouden wat u wel heeft. En als u bent afgeweken, dat God u terug zal brengen! Hij zij u een woning, ja een eeuwige en onveranderlijke Woning. Zijn eeuwigheid zij met u.

Toepassing

Let op, vrienden. Hier is gesproken van een woning die ieder van ons bijzonder nodig heeft. De woning is ruim genoeg, we kunnen er allemaal in. Ook is hij sterk genoeg om ons allen te beveiligen. Ja, het is een Hoog Vertrek, dat we in deze tijd allen nodig hebben, om onszelf, onze gezinnen, ja, om de uiterlijke en geestelijke toestand van ons land Nederland, vanaf die hoogte te bekijken.

Denk er eens over na als u zwerft buiten deze Woning. Hebt u deze Woning niet nodig voor uw arme ziel, om die te verbergen tegen de hagelbuien van Gods toorn? U bent op weg naar de eeuwigheid. U bent op weg, maar u bent niet veilig. De bloedwreker rent vlak achter u aan. Hij zit u op de hielen. Wat u te wachten staat is onbeschrijflijk ellendig. Maar wie gelooft dit? U slaapt een doodslaap. Wie zal u wakker maken? Dit kan geen enkel schepsel. Het machtige Woord van boven moet het alleen doen. Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten, Ef. 5:14.

Hebt u deze Woning niet nodig tegen alles wat u op die gevaarlijke weg tegenkomt, tegen alles wat zich richt op het verderf van uw ziel? De heer die u nu dient is steeds bij u en vervult uw hart met schijn geluk. Hij weet dat het geluid van uw lach is als doornen onder een pot, Pred. 7:6. Alles zal eens veranderen in huilen, vanwege uw verdriet en wroeging. O mens, waar zult u blijven als u dit verderf niet ontvlucht? Gods oordelen zijn tegen u. De sterke koning van de verschrikking, de dood, wacht iedere dag op het bevel om een eind aan uw leven te maken en u in het graf te brengen. Waar zult u aankomen als u zich niet kunt verbergen en deze sterke Schuilplaats niet vindt?

Hebt u dit Hoge Vertrek niet nodig om echt biddag te kunnen houden? Waar zult u biddag houden als u buiten deze Woning bent? Gods volk komt hier in de gemeenschap van de drie-enige God samen. Daarbuiten op het vlakke land, zal het verschrikkelijk hagen. Wat zult u daar dan doen? Waar zult u de toestand van uzelf, van uw gezin en van ons land kunnen bekijken, als u niet in dit Hoge Vertrek komt? Als u vanaf een grote hoogte naar beneden kijkt, ook al ziet u de mooiste dingen, dan moet u met Psalm 39:7 zeggen: immers wandelt de mens als in een beeld. Hebt u deze Woning dan niet nodig? Waar zult u leren wat u op biddag moet doen als u niet met Gods volk in deze Woning, of in deze School bent? Wie zal u raad geven? Wie zal u leiden in wat er in uw huis en hart verbeterd moet worden, en hoe u dat moet doen? Hoe u met uw gezin de Heere

zult dienen en hoe u de afgoden in Jezus' kracht zult verachten? Hoe zult u een afschuwelijke afgod uitroeien? Of wilt u niets verbeteren, en alles maar laten zoals het is? Dan zegt u met uw daden dat u de dood liefhebt en dat u die kiest boven het leven. Maar voor allen in deze Woning geldt het woord uit Psalm 32: Ik zal u onderwijzen en u leren van de weg, die gij gaan zult. Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn. Wat zult u dan doen, als u hierbuiten blijft?

Nu spreek ik tot degenen die min of meer verlangen naar deze Woning, doordat u de gevaren buiten die Woning voelt en ziet. Ik geef u raad. Het is waar dat u buiten de Woning op het vlakke veld, steeds in gevaar bent. Het beste is dat u als een arme bedelaar aan de deur van deze Woning gaat klagen en smeken, aan de voeten van de Heere Jezus. Beklaag daar uw diepe ellende, dat het er zo slecht voor u uitziet. Roep veel dat Hij soeverein en oppermachtig is en dat u het niet waard bent dat Hij de deur voor u opendoet. Wie weet hoe snel u zult ervaren dat Zijn hart van liefde voor u brandt. Houd aan die deur een pleidooi in verband met het grote werk dat God van u eist. Zeg Hem: Heere, hoe zal ik bidden zonder mijn oordeel te verzwaren, als U mij niet binnenbrengt? Hoe moet mijn hart veranderd worden? Hoe zal ik U weer dienen in mijn huis, met mijn gezin? Wat zal ik verbeteren, en hoe? Wie weet wat God dan zal doen! Stel u voor dat u in het voorhof bent en ziet dat de deur van het heilige langzaam opengaat. Kom dan dichterbij als een onwaardige. Deins niet terug, omdat u niet durft, omdat u denkt dat u te slecht bent dat de Heere zulke heerlijke dingen aan u zou doen. Zeg liever: Heere, ik heb gehoord dat U velen wel hebt binnengelaten. Hier ben ik ook. Zeg steeds dat de Heere vrij is en dat u het niet waard bent. Hij zal hen helpen, die Hem echt zoeken. Zoek daarom deze veilige Schuilplaats, dan hebt u een liefderijk Thuiskomen. Een sterke, verkwikkende, onoverwinnelijke en eeuwige Woning. Dan zult u in alle gevaren, volgens Psalm 91:1, vernachten in de schaduw van de Almachtige.

Kinderen van God, de eeuwige God is u, wat uw staat betreft, tot een eeuwige Woning geworden. Hoe het ook gaat, uw ziel is voor eeuwig geborgen.

Wilt u in deze tijd nuttig zijn? Wilt u voor het Nederlandse volk, net als Mozes opzien tot God, om van Hem te krijgen wat ter versterking dient voor het volk, in een benauwde tijd? Velen van u zullen eerst hun Woning, waar zij zolang buiten hebben geleefd, weer moeten opzoeken. U hebt nodig om na te gaan hoever u zich van deze Toevlucht en Sterkte bevindt. Juist nu u die zozeer nodig hebt in benauwde tijden. Het openbaart u waar u uitgevallen bent. Vanwege uw inwonende hoogmoed moet deze last wel zwaar drukken, voordat u dit zelf zult erkennen. Kijk maar wat er gebeurt op een plotseling ongunstig moment. Bent u dan gewend om eerst naar binnen en naar Boven te vluchten, of grijpt u eerst naar de middelen en naar eigen wijsheid? Dit kunt u wel weten als u wilt. U zult zeggen dat u naar God vlucht, terwijl uw hart al aan de middelen vastzit. Maar het hart zou gewend moeten zijn om eerst naar God te vluchten. Zeg dan eens: hoe ver bent u van die Woning?

Het is ook nodig om, net als bij uw eerste bekering, u neer te leggen zoals u bent aan de deur van deze Woning. Aan de voeten van de Heere Jezus moet u uw verbondenheid aan de wereld en haar gewoonten beklagen en erkennen dat u daardoor onbruikbaar bent geworden.

Vergelijk uzelf niet met het moderne christendom, maar met de Bijbel. Kijk ook naar voorbeelden van eeuwen geleden, toen er minder getwist werd en er meer eenheid en

instemming was. Woorden zijn er genoeg tegenwoordig, maar het ontbreekt eraan dat de zaken waarover gesproken wordt ook in het hart zijn bevestigd. Nu is er politiek en vleselijkheid in de kerk, maar die horen er niet! Ik hoop dat uw ziel zal smelten aan Jezus' voeten en dat Hij u opnieuw opneemt en u zal zetten op een betere weg, die weinig mensen kennen. Ik hoop dus dat u onder die nauwe en bijzondere leiding van Jezus' hand zult terugkeren om daar te leren de lasten van anderen voor God te dragen, om zo het biddagwerk in de Geest te kunnen verrichten.

Zorg er dan voor dat u persoonlijk in deze ruime Woning, in deze Sterkte, in deze veilige Burcht komt. Wek veel anderen, kinderen van God die hun Woonplaats bewaard hebben, op om met u in die plaats te vergaderen.

Probeer dan vanuit dat Hoge Vertrek Nederland te bekijken. Zie hoe het land is, hoe God het naar Zijn vrije wil heeft gesticht en hoe Hij daar genadig heeft gewoond. Hoe vaak heeft Hij het door Zijn gunstige wegen en middelen uit zware oordelen verlost. Maar hoe is het geworden? Een ondankbaar land, vol zware ongerechtigheden. O, als u eens zag wat er allemaal mis is, waarover Gods toorn terecht is opgewekt! Dit land is een zinkend land. Voor het oog heeft Nederland aanzien. Koningen en koninkrijken hebben er belang bij om in de gunst van Nederland te staan, maar het maakt ons volk niet klein voor God. Daarom kan Nederland sneller ten val komen. De toestand van Nederland is gevaarlijker dan men denkt. Vooral als wij in oorlog zouden komen, waarin God niet bij ons is. Dit zou onze ondergang zijn.

Probeer ook vanuit dat Hoge Vertrek Gods Kerk te zien, de belangrijkste pijler van Nederland. De Kerk kwijnt, want er is verdeeldheid, sleur, vleselijkheid in de dingen van Gods Koninkrijk en lusteloosheid door die vleselijkheid. Wees daarover eens oprecht bedroefd in plaats van uw juichen. Zoals het staat in Psalm 137: Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij, als wij dachten aan Sion. Wij hebben onze harpen gehangen aan de wilgen, die daar zijn. Vrienden, dan zult u ook zien en geloven dat Gods oordeel in Zijn huis is begonnen: de belangrijkste pijler van Nederland is zwak geworden. Die er wat van zien, gaan hun binnenkamer in en verbergen zich omdat ze niet voor de dag durven komen.

Probeer vanuit dat Hoge Vertrek ook de Nederlandse huizen te bekijken. Loop eens door onze woonplaats en bekijk het doen en laten van groot en klein. Let eens op de onwetendheid, de ongodsdienstigheid en afgoderij, in het licht van de Waarheid. Iedereen is van zijn post afgeweken, iedereen leeft boven zijn stand en richt zijn afgod op in zijn hart en huis. En als Gods volk er dan maar vrij van was!

Vrienden, laat deze eeuwige Woning ook in deze tijd voor u een plaats zijn, waar u wordt opgewekt. Een Woning waar u met Gods volk samenkomt om met elkaar samen te werken voor de Heere, in gemeenschap met de drie-enige God. Aan de hand van de Borg, Die ook een Leidsman van blinden is, kunt u alle dingen krijgen. Daarom volgen hier nog wat dingen tot onderwijs.

Zoek samen de toegang tot de Woning, in de stilte van de eenzaamheid. Hier kunt u uzelf, uw matte hart en het zieke Nederland aan Hem aanbieden.

Neem de last van de grote schuld van ons land op u en buk daarmee neer voor de hoge Majesteit. Spreid het ten toon tegenover Gods oneindige goedheid, de weldaden en bewaring van God.

Kom ermee tot Christus, als de Hogepriester van Nederland, Wiens bloed voldoende is om zowel alle zonden van Nederland, als de zonden van één ziel af te wassen.

Roep Hem als Koning te hulp, opdat Hij als de Held Zijn zwaard aangordt. Dit werk moet door Zijn hand gelukkig voortgaan. Bid dat Hij het Fundament van Nederland zal worden en blijven en dat Hij ervoor zorgt dat ons land vrij blijft, dat het godsdienstig zal leven en van zijn ziekten zal herstellen. Bid dat Hij de harten van de leiders van Nederland zal bewerken, zodat zij de middelen naar Gods wil zullen gebruiken en zullen dienen tot opbouw en herstel van Nederland.

Kom af en toe samen om elkaar te vertellen hoe het u vergaat in het verborgene, als u deze zaken tot God brengt. Vrienden, dit kan u sterken en eensgezind maken over dezelfde zaken op aarde.

Kom op de biddag onder de genademiddelen, met uw gebedswerk dat u in de voorbereiding hebt gehad. Ik hoop dat u de verbintenis aan de Heere, het verbond, daar mag vernieuwen en ik hoop dat u heel het Nederlandse volk erbij zult betrekken. Als een daad tegen al het kwaad dat u uit de Hoge Woning in Nederland hebt gezien, en vóór de volbrenging van de hervorming en al het goede wat u graag wilt doen. Zodat daar uw zuchten, opgezonden in de voorbereidingstijd op de biddag, zich zullen paren aan alle openbare gebeden van de kerken in Nederland, en ook van anderen, die met ons en voor ons strijden in gebed.

Ten slotte, laat u, onder de verkondiging van het Woord, sturen door Gods knechten die door de Heere worden bestuurd. Let op het antwoord dat God u geeft, wat Hij tot uw ziel spreekt.

Biddag is eigenlijk het openbare werk. Het werk in het verborgene voor de Heere is vooral voorbereidingswerk en nabetrachting.

Ziedaar vrienden, enkele dingen tot sturing. U bent dwaas als u in eigen kracht aan het werk gaat. U bent wijs als u arm en dwaas wordt om wijs te worden van Boven. Dan heeft u een Leidsman aan uw hand en Gods Geest als Voorbidder in u. Dan zult u ondervinden wat staat in Psalm 46: De HEERE der heerscharen is met ons; de God van Jakob is ons een Hoog Vertrek. Sela!

AMEN